

Ըստ որում պատշաճի նոցա տէրութեան ,
Ըստ որում օգուտ է նոցա ցանկութեան :
Թողցուք բացատրել մեր աստուածաբանից .
Յոյժ քննել զհաւան՝ է բան անհաւատից :
Թէ որպէս բազում տներանց է ծառայել դժուար ,
Կարէ է երբեմն լինել մեզ օգտակար .
Ձի եթէ զմեզ մին անփոյթ առնէ ,
Այլ ներհակ նմա զխնդրուած չնորհէ ,
Էւ այս կերպիւ՝ եթէ վերնայինքն
Ձքո մաղթանա անարգեն , լուիցեն ստորնայինքն .
Առ նոսա պարտ է քեզ , իշխան , ապաւինել ,
Եթէ կամիս փութով 'ի կուէն սիրիլ ,
Ոչ աստէն հեռի կին մի բնակէ
Նոցա պաշտօնեայ . 'ի Ժողովրդենէ՝
Որպէս աստուածուհի լուեալ և պատուեալ ,
Որոյ գիտութեան հնազանդեցեալ
Աշխարհս ամենայն , նորա կամօք շարժի
Կամ անյարժ մնայ . առ սոսկ զաւազանի
Չարկումն՝ բարձրանայ ծով , երկիր դողայ ,
Խաւարի արեղակն , լուսին անդրէն դառնայ ,
Յանկարծ մրրկի օդ և ամպքն խառնակին ,
Անլոյս աստեղքն 'ի բարձանց անկանին
Կարճառօտ , աղերսեմ , ասա . նա կարասցէ
Սիրոյ իմ օգնել :
Տարակուսիլ մեղք է
Ապա լաւ է . առ . նա փոյթ ընդ փոյթ վազել ,
Յառաջ քան զՏրդատ կարասցէ զիտել :

Կարէն .

Տիմաս .

Կարէն .

Շարունակելի

Ք Ե Ր Դ Ո Ւ Ա Մ Ք

Ղ Ո Ւ Ն Կ Ի Ա Ն Ո Ս Ե Ր Գ Զ Ի Կ Ա Ր Ն Ե Յ Ի Ո Յ

Տ Է Ր Ո Ւ Ն Ա Կ Ա Ն Ք

Տ Է Ս Ս Ա Ն

Յ Ի Ս Ո Ւ Ս Ի Զ Ա Ր Զ Ա Ր Ա Ն Ա Յ Վ Ր Ա Յ

Մեր Փըրկչին ցաւալի չարչարանքներուն
Ժամանակն որ հասաւ , թիւն որ լըրացաւ ,
Իրեններովը չուտ ելաւ գիշերանց՝
Ձիթենեաց լեռը ու Կեդրոն ձորն անցաւ :

Յակոբոս , Յովհաննէս , Պետրոս Հետ իրան
Առաւ , մըտաւ Գեթսեմանի մէկ պահչան .
Բերինքսիվար ընկաւ աղօթեց երկան .
Սաստիկ նեղութենէն արուն քըրտնեցաւ :

Ըսաց մեռնիլ մարդկանց փըրկութեան համար՝
Հոգիս յօծար է , բայց մարմինըս տըկար .
Ոչ որպէս ես կամիմ , այլ որպէս դու , Հայր .
Աստուծոյ սուրբ կամքին հընազանդեցաւ :

Տանջանքներ ըսկըսաւ խոր մըտածելու .
Յերկնից հըրեշտակ մը եկաւ սիրտ տալու .
Չարչարանաց քեասէն տըւեց խըմելու .
Ամէն վիշտ ու վիրաց պատրաստըւեցաւ :

Իմացուց հասկըցուց իւր աշակերտաց՝
Թէ պիտոր ընկնամ արդ 'ի ձեռս թըշնամեաց ,
Ես հետըդ կը մընամ Պետրոսը ըսաց ,
Թէ մահ ալ հանդիպի . ասպէս պարծեցաւ :

Հաւախօսուն , ո՛վ դու Պետրոս , հասկընաս ,
Որ իրեք անգամ զիս պիտոր ուրանաս :
Ահա եկան հասան , իմաց տըւեց աս ,
Գընաց գալողներուն դիմաւորուեցաւ :

Մէյ մ'ալ տեսնաս պըրծաւ որդին կորըստեան ,
Բըռնող զինուորներով , Զահերով եկան .
Ողջ եղիր , վարդապետ , ըսելով Յուդան ,
Համբուրելու Մեսիային մօտեցաւ :

Տես մէկ անհուն գըթութիւնը Ախուսիս .
Ըսաց . Յուդա , համբուրելով մատնես զիս .
Ըսել կ'ուզէր՝ զըղջում արա , դարձ առ իս .
Այլ թըմրածը աս խօսքէն չըզարթեցաւ :

Ո՛վ չար ագահ դու , որ Տէրըդ ծախեցիր ,
Երսուն արծաթի գին անճախ կըտընցիր ,
Դըժոխք Սաղայէին միւժտէ հասուցիր .
Տարտարոսին զըռուիքը քեզ բացուեցաւ :

Համարձակ կայեցաւ Տէրըն գէմերին ,
Սուսերօք և բըրօք , որք եկեր էին .
Յիսուս Նազովրեցին կ'ուզէր կը , ըսին .
Ես եմ , ըսաց . ժողովքն ամէն սոսկացաւ :

Աս խօսքս իրեք անգամ Ախուս հետ ըզհետ՝
Հարցեց , թէ Ո՛վ կ'ուզէք . գընացին յետ յետ ,
Զարկըւեցան գետին , չար մատնիչն ալ հետ .
Ամբոխն իրար անցաւ , խիստ չըփոթեցաւ :

Թոյլ տըւաւ՝ որ եկան զինքը բըռնեցին .
Յայնժամ չըզիմացաւ սիրտը Պետրոսին ,
Զարկաւ սաղ ալանջը թըռուց Մաղքոսին .
Քըրբատոս չուտ բըժըշկելու փութացաւ :

Նախ քահանայապետ Աննայի տարան .
Քըննեց քարոզութեան գործքերուն վըրսն .

Կոտրելու ձեռքովը՝ մէկ անգութ ծառան՝
Ապտակաւ զարնելու համարձակեցաւ :

Ըսաց Յիսուս . Ինձի ինչո՞ւ կը զարնես ,
Ի՞նչ սըխաւ, քիչ ծուռ, վատ բան խօսեցայ ես :
Եա դու ի՞նչ համարձակ կը պատասխանես :
Ետքը Կայիափայի քով զըրկըւեցաւ :

Քաջանայք, կարդացողք ժողովքն էին՝
Որ աս դատաստանը հոն տեղ տեսնէին .
Զըրցեցուցին . երկու սուտ վրկայք կային .
Պատասխան չըտըւեց Յիսուս , լուռ կեցաւ :

Քաջանայապետը եհարց վերըստին ,
Երգմամբ ահաւոր սուրբ անուան Աբարչին ,
Թէ Դու Քրքրիստոսն ես , Աստուծոյ որդին ,
Որ աշխարհք զըրկելու ինքըն խոստացաւ :
Ես եմ, ըսաց , ինչպէս դու վրկայեցիր .
Վերջին դատաստանին դառնալուս յերկիր՝
Աստուածային իրաւքով պիտի գամ, գիտցիր :
Երբ որ լըսեց չարաղգեացն՝ կատղեցաւ .

Ի՛ր վըրայի լաթը քաշեց պատըռտեց ,
Իբրը թէ սոսկալի հայհոյանք լըսեց .
Ի՞նչպէս կ'երեւայ ձեզ, բողմութեան հարցեց .
Մահապարտ է, ըսին . մեռնիլ վըճուեցաւ :

Ըսկըսան Յիսուսի նախատեւ, զարնել ,
Քամահրել, անարգել, երեսը թըքնել ,
Ոմանք այ դըլուխը ծածկել, ծաղր ընել .
Մէկ ցաւալի ասպարէզ մը բացուեցաւ :

Կարծես գայլք թափեցան 'ի վերայ գառին ,
Գազանի պէս հասեր կը բըզըքտէին :
Դու ալ աշակերտն ես , Պետրոսի հարցին ,
Որ եկած էր ան տեղ . յահէն ուրացաւ .

Չեմ՝ ճանչնայ ան մարդը, նըզովէր, կ'ըսէր .
Հաւն երիցըս կանչեց՝ երբ աս կը խօսէր .
Յիսուս ալ ան վախտը տանջանաց մէջ էր ,
Գըլուխ վերցուց դէպ 'ի իրեն նայեցաւ :

Աս նայուածքով Պետրոսի որ միտքն ընկաւ
Առաջուց ըսածը՝ չուտ մ'իրեն եկաւ ,
Զըգեց անկից թէզափոյթ մը դուրս ելաւ ,
Լացեց , ողբաց , ու խիստ սաստիկ զըղջացաւ :
Հինգշաբթի գիշերն յետ Յիսուս տանջելէն ,
Ուրբաթ օրը կանուխ ժողուեցան նորէն .
Քաջանանիւրէն ու կարդացողներէն՝
Շուտով մեռցընելու խօսքը կապուեցաւ :

Ան ատեն Յուգան ալ երբ որ աս տեսաւ ,
Դատապարտեն պիտոր , 'ի զըղջում եկաւ .
Մեղայ ես , արդարը մատնեցի, ըսաւ .
Յուսահատութենէն զընաց կախուեցաւ :

Տարան Պիղատոսի առջև հանեցին,
 Զըրպարտութիւն, կերպ կերպ սըտեր զըրցեցին.
 Եւ արքայ եմ, կ'ըսէ. հարկը կայսերին
 Ձի թողուր տանք, մեր վըրայ որ դըրուեցաւ:

Ազգերիս կործանէ, կը մոլըրցընէ,
 Կ'ուզէ հէօքմին տակը ամէնքն անցընէ,
 Իւր՝ մարգարէ թագաւոր կը ցըցընէ,
 Շատ անձինքներ ասոր աշակերտեցաւ:

Անի ալ Յիսուսի առանձին կանչեց,
 Դու Հըրէից թագաւորն ես մի, հարցեց.
 Ան ալ այս կերպ խոհեմ պատասխան տըւեց.
 Իրաւ է, իմ վըրայ ինչպէս յիշուեցաւ:

Բայց թագաւոր աս աշխարհի վըրայ չեմ,
 Եկեր ճըշմարտութիւնը կը քարոզեմ:
 Անիկայ չար Հըրէից՝ վատ, անխոհեմ
 Նախանձութիւնները լաւ մը հասկըցաւ:

Տարաւ նորէն անոնց գէմերին հանեց,
 Ըսաց. Ձեր ազգը՝ սուտ դատարի զըրպարտեց,
 Մեռնելու սուչ չունի, հոգը շատ կըրեց:
 Սակայն անոնց չար սըրտերին քարացաւ:

Սաստիկ կատղած՝ նորանոր բան ըսկըսան,
 Զըրպարտութիւն անթիւ, գանգատ գանազան.
 Յիսուս ամենեւին չէր տայ պատասխան,
 Ինչուան որ թահ Պիղատոս ալ զարմացաւ:

Գայիլիա քաղաքէն ըլլալուն համար,
 Հերովդեսի իշխանութեանը կ'իյնար.
 Քովը զըրկընեցաւ, որ նա կը ցանկար՝
 Մէյ մը տեսնալ. տեսաւ, շատ ուրախացաւ:

Հըրաշք մի ալ իրեն ցըցընել ուզեց,
 Հետաքըրըրութեամբ շատ բաներ հարցեց.
 Երբ որ խօսք մը ամենեւին չըլըսեց,
 Խայտառակել, ծաղըր ընել կամեցաւ:

Ճերմակ լաթ մը բերեց այսու պատճառաւ,
 Վըրան ձըգեց իբր արքունի հալաւ.
 Թէքրար Պիղատոսի դարձընել տըւաւ.
 Դատաստանը կըտրել անոր յանձնեցաւ:

Պիղատոս ալ անոնց զըրցեցաւ յայտնի,
 Թէ մահուան վընաս մը աս մարդը չունի,
 Ուրեմն մէկ քիչ մը մենք պատժենք անի,
 Թողունք երթայ. ազատելու ջանացաւ:

Յայնժամ՝ մարդասպան մ'ալ հէպան էր գըրուած վար,
 Բարաբբա անընով, անիրաւ, խիստ չար.
 Զատկին բանտեալ մը խալըսել օրէնք կար.
 Ասոր վըրայ դատաւորը յուսացաւ:

Աս Յիսուս ըսածնիդ աղատենք, ըսաց,
 Ան գաղանարարոյ հակառակորդաց:

Չես բարեկամ կայսեր, ըսին, թողուս քաց.

Ճար չըկըրցաւ գըտնալ՝ որ կողմն որ դարձաւ.

Խաչ հան ըղզա, կանչըռտեցին մէկ բերան,

Յիսուս մեռնի թող, ազատի Բարաբբան,

Արուհը մեր վըրան, մեր որդւոց վըրան.

Պիղատոսն ալ առաւ ջուր, լըսացունցաւ.

Անպարտ եմ, ըսաց, արդարուն յարժնէ,

Ի՛նչ չար ըրաւ որ դուք ունիք նախանձ, քէն,

Վերցուր, վերցուր, կ'ըսենք, վերցուր մեր միջէն,

Մէկ աղմուկ մը պըրծաւ, աղաղակ վերցաւ.

Ե՛վ Յիսուս սիրելի, արդեօք ի՛նչ ըրիր.

Ա՛ս էր քո յանցանքըդ՝ մեռեալք յարուցիր,

Կոյրք լուսաւորեցիր, կաղք քաղցուցիր,

Քնզնով Աստուած արքայութիւն խոստացաւ.

Ես չէ՛ նէ կոխեցիր գըլուխը դիւաց,

Արժան համարուեցար ծնծ նախատանաց.

Տանջել տալով՝ յանձնել անդուծ գինուորաց

Պիղատոս ակամայ ըրռնադատեցաւ.

Մերկայուցին, մէռմէս սեանը կապեցին.

Նախ հաստ գինճիրներով՝ սաստիկ ծնծեցին.

Ետքը բարակ դամշխներով ձաղեցին.

Կըտըրտեցաւ միսն՝ ոսկըրէն զատուեցաւ.

Ո՛հ, աս ի՛նչ հալի մէջ ես՝ արդարդ անմեղ.

Ո՛ր քարասիրտ՝ չըլայ տեսնողը մէկ հեղ.

Փուչ պըսակ գըլուխը գըրին թագի տեղ,

Թափանցեց թա՛հ գագաթ, ըղեղ ծակուեցաւ.

Մագրի համար վըրան կարմիր լաթ ձըգին,

Չեռքը եղէգ՝ իբըր գաւազան տըւին.

Կը գարնէին գըլխուն, ապտակ երեսին.

Չարութիւննին ինչուան երկինք բարձրացաւ.

Ծունկ չըթած կ'ըսէին խօսքեր ծաղրալից,

Ողջ լեր, ողջ լեր, ո՛վ թագաւոր Հըրէից.

Իմաստութիւնն Աստուծոյ և տէրն երկնից՝

Սուտ մարգարէ, սուտ թագաւոր ըսուեցաւ.

Լըցուած էին անկարգ անիրաւ վարքով.

Պիղատոսն Յիսուսը բերեց անոնց քով,

Ողորմելի գէմքով, խեղճ կերպարանքով.

Տեսան նէ՛ ճիւղ, ըսին. մարդ չըխրզնացաւ.

Նորէն կանչըռտեցին. Գու՛ առ խաչ հանէ,

Ինքն Աստուծոյ որդիի տեղ կը գընէ,

Չի այսպիսի մարդը մահուան արժան է.

Պիղատոսն որ լըսեց՝ սոսկաց վախեցաւ.

Հարցեց Յիսուսի թէ ուսկի՞ց եկած ես,

Ո՛վ ես գու, ինչո՛ւ իմ հետըս խօսիլ չես.

Չես մի գիտեր՝ ունիմ իշխանութիւն ես՝

Ազատել, խաչ հանել. չատ բան զըրցեցաւ.

Յիսուս ըսաւ. Իմ վերաս ով իշխեմար՝
 Դու ալ իշխանութիւն չէիր ունենար,
 Թէ որ վերէն քեզի տրուած չըլինար.
 Ով մատնեց զիս՝ նա մեծ յանցաւորուեցաւ.
 Պիղատոսի խիղճը աւելի զարկաւ.
 Մեռնի ատի, մեռնի, կ'ըսէին, հարկաւ.
 Երբ որ այլ մէկ ուրիշ ճար մ'որ չըզըտաւ,
 Ուրբաթ օրն իլամին զէլէմ շարժեցաւ.
 Պասքայի տօնին էր՝ կէսաւուր ատեն,
 Տանին ուզածնուն պէս Յիսուս խաչ հանին,
 Ու Յեսու Բարաբբայ գողը տգտան.
 Այսպէս դահիճներուն ձեռքը տրուեցաւ.
 Անոնք այ միջերինն առին բռնեցին,
 Վերայէն ան կարմիր լաթը հանեցին,
 Իրեն ըզգեստները նորէն հագցուցին.
 Զորս կողմանէն զինուորները շարուեցաւ.
 Ետրա ուսին գըրին խաչ մը ծանրական,
 Դէպ Գողգոթայ լեռը տանիլ ըսկըսան.
 Էրիկ մարդ, կընիկ մարդ ետեւը լըցուան,
 Սաղէն սօլէն՝ շատ բազմութիւն թափեցաւ.
 Վերոնիքան տեսածին պէս գէմ վազեց,
 Զինուորներուն միջէն աներկիւղ քալեց.
 Յիսուսի երեսէն քըրտինքն որ սըրբեց՝
 Սուրբ պատկերը դաստառակին քաշուեցաւ.
 Այս, ան ժամանակը ես հանդիպէի,
 Ոչ գաստառակ, այլ հոգովս սըրբէի,
 Որ սըրտիս մէջ պայծառ գէմքը կըրէի.
 Իմ անձըս ատ բախտին սաստիկ բողձացաւ.
 Երիցս անգամ ընկաւ խաչին ծանրութեամբ.
 Կիւրենացի մը կար, Սիմոն էր անուամբ.
 Բռնեցին օգնելու զանի բռնութեամբ.
 Ակամայ մօտեցաւ ու խիստ ամենչեցաւ.
 Քալցուցին հանեցին լեռը աս հալով,
 Գիտի տըին ըմպել լեզի խառնելով.
 Զուգեց խմել, զըզուեցաւ համն առնելով,
 Քանզի չըրթունք, լեզու, բերան դառնացաւ.
 Մերկ խաչին խաչելով երբ բարձրացուցին,
 Տեսնողք՝ ցաւալի սիրտք՝ ողբալով լացին.
 Վէրքերը հեղեղաց սահանքներ բացին.
 Սուրբ արեանը վերջին կաթը քամուեցաւ.
 Կամեցան աւելի անարգանք մ'այ տալ.
 Մէկտեղ խաչ հանեցին երկու հատ գող ալ.
 Ահեակինը ըսաց. Հետ քեզի մեզ ալ
 Փըրկէ՝ Թէ դու Քրիստոսն ես. զանգըտեցաւ.
 Միւսըն յանդիմանեց. ատ շարախօսին
 Օրինակը՝ եղաւ վերջ դատաստանին.

Կորուստ գրնաց հոգին ձախակողմանին .

Աջակողման բարեբախտը փրկուեցաւ :

Յիսուս խաչին վերայ թեւերն որ բացեց ,

Նախ իւր խաչ հանողաց համար ազօթեց .

Մարդկան ազգը որքան սիրելով սիրեց ,

Որ ատ անհուն սիրուն իմ միտքս հիացաւ :

Պիղատոսը շինեց տախտըկէ եաջտայ ,

Խարէթի ալէմ՝ թող ամէն մարդ կարգայ .

Յիսուս Նազովրեցի Հըրէից Ագբայ .

Աս էր սուշը . իրեք լեզուով գորուեցաւ :

Լաթերը փայթ ընդ փոյթ զինուորը ժողվեցին ,

Մէջերին չորս բաժին էրին՝ բաժնեցին .

Տեսան նէ մեղքըցան չըկըարտնեցին

Հիւսուած կապան , վրան վիճակ ձեգուեցաւ :

Բայց Հըրէից կարդացողաց հիմայ գանք .

Եկեր՝ կը թափէին հազար հայհոյանք .

Կ'ըսէին . Վար իջիր խաչէն՝ հաւատանք .

Տեսնէք , զայլս ապրեցուց , իրեն չըկըբցաւ :

Արդ ո՛վ երթայ՝ սուրբ Կոյս Մարիամու դիմաց ,

Ո՛վ կարող է խօսիլ հետը առանց լաց .

Ինչ որ ալ կերպով մը տըւին նէ իմաց՝

Յատրեց լըսածին պէս , թըռաւ , սըլացաւ :

Երբ հեռւանց խաչին բեւեռուած տեսաւ ,

Ատի իմ միածին որդիս է , ըսաւ .

Ինչուան վազեց խաչին ներքեւ հասաւ՝

Ուշքը վերցաւ , խելքը անցաւ , մարեցաւ :

Ո՛վ Աստուած , աս ինչ կերպ ցաւալի դիպուած .

Յիսուս ետրաւ — փորա՝ սուրբ խաչին պըրկած ,

Կոյս մայրը ուշաթափ գետինն է ընկած .

Քովիններուն ձեռքը ոտքը շալմեցաւ :

Հիմայ որին հասնին , որին ցաւակցին .

Մէկը տանջուի՝ ի վերայ խաչին ,

Միւսն յերկիր փըռուած . հասան , վերցուցին ,

Խբըր մեռած չունչ ու ձէնը կըտրեցաւ :

Հէլէ ճորով ուշքը երբ վըրան բերեց՝

Որդուն վէրքերը իւր սիրտը գումարեց .

Կարծես նոր արտասուաց ամպ մը պաշարեց ,

Սուրբ աչքերէն անձրեւ ցոլմամբ ցողացաւ :

Յիսուս՝ ժօրը ըսաւ , տեսաւ նէ լալով .

Ա՛ռ քո որդին . Յովհաննէսը ցըցնելով .

Յովհաննու ալ . Աս է մայրըդ , յանձնելով .

Մարիամու սիրտն ես առաւել խոցուեցաւ :

Աս տեսիլքը չըհեռանայ աչքերէս :

Վեց ժամն որ լըմընցաւ , օրն ալ իբրը կէս ,

Այսչափ խաչին վըրայ բեւեռուելուն պէս ,

Արեւը խաւարցաւ աշխարհք մըթընցաւ :

Ո՛վ հըրեշտակք, ո՛վ սերովրէք, քերովրէք,
Ձեր Տէրն սա հալին մէջ տըրտմեր տըխրեր էք,
Ա՛լ բնչ կեցեր, ա՛լ ինչպէս կը համբերէք.
Երկինք գողաց, բոլոր երկիր սարսեցաւ:
Ժամն ալ գացեր՝ լըման ըննին էր հասեր:
Սմուր ձէնով կանչեց, աչեց գէպ 'ի վեր:
Աստուած իմ, Աստուած իմ ընդէր դիս թողեր:
Մըխիթարանք օգնական մը չունեցաւ:
Ծարաւի եմ, ըսաց, մէկ ջուր մը ուզեց.
Մի ոմն ըսպունքը քացախը թաթախեց.
Եղէգով երկընցուց բերանն որ տըւեց՝
Ըսաց Բիսուս. Ա՛յլ ամէն բան լըմեցաւ:
Հայր, ձեռքըդ կ'աւանդեմ, կանչելով ուժգին՝
Գըլուխը վար ծըռեց, տըւաւ սուրբ հոգին:
Ան աստենը վարագուրը տաճարին՝
Գըլսէ գըլուխ վերէն 'ի վար ճեղքեցաւ:
Ժած ելաւ, ապառաժ քարեր պատռեցան,
Բազում սրբոց գերեզմաններ բացուեցան.
Շատ արդարք սաղցան, շատ մարդկանց երկցան.
Երուսաղէմ սուրբ քաղաքը ցընծացաւ:
Հաստատուեցաւ յարութիւնը Յիսուսին.
Մարդիկ ամէնք սա հըրաշքներն որ տեսին,
Իրաւ սա Աստուծոյ որդի էր, ըսին.
Կուրծքերինն զարնելով ժողովքն ետ գարձաւ:
Չինուոր մըն ալ հասաւ ցասմամբ իբր հո՛ր՝
Կողը խոցեց տիգաւ թէմբէն սայրասուր.
Իսկոյն վաղվաղակի ել արին եւ ջուր,
Մեզ կենսատու յորդ աղբիւր մը բըխեցաւ:
Լիկան սուրբ մարմինը խաչէն իջուցին,
Նոր փորած գերեզման զըրին կընքեցին.
Չորս կողմանէն պահապաններ կացուցին,
Ըզգուշութեամբ պահել հրամայուեցաւ:
Արագ ըզգաստութեամբ ըսպասողք շարուան.
Երբ որ կէսն անցեր էր շաբաթ գիշերուան,
Գետնաշարժ մը եղաւ մօտ առաւօտտուան,
Արեւ Քրիստոս ճառագայթներ ցոլացաւ:
Ատ լուսէն պահապանք դետին թափեցան.
Անիբաւ կարգացողք երբ որ իմացան,
Չէն հանեցին՝ թէ աշկերտնին գողացան.
Աս սուտ խօսքըս Հըրէից մէջ սըրիռեցաւ:
Սաղայէլ թըշնամուն թիկունքը բեկաւ,
Կ'ողբայ ու կը չարի իւր արբանեկաւ.
Տըկարնիս զօրացուց մեծ յաղթանակաւ,
Ինքըն Քրիստոս փառօք յերկինք համբարձաւ:
Անհուն սէրն որ ցըցուց հողածին մարդկան՝
Ոչ խեղբի կը հաւքի, ոչ ունի սահման.

Մեզ հրգօր բարեխօս մէջ արքայութեան,
 Հայր Աստուծոյ տջակողմը կայնեցաւ:
 Քեզ հաւատացեալքնիս, Յիսուս, տէ՛ միտք բեր,
 Դու ես Փրօքիչըն մեր, դու ես աէրըն մեր.
 Հըխացուց օրրտնրնիս, չըթողուց աւեր,
 Մարգարտութիւնդ որ պայծառ փայլեցաւ:
 Փըրկչիդ որ ես կ'աշեմ՝ սաստիկ կ'ամեննչամ.
 Գարշնի մեղքերըս ես ինչպէս չըլամ.
 Ներէ ինձի, հըրամայէ՛ առ քեզ դամ,
 Զի պանդրխտութիւնըս շատ երկարեցաւ:
 Տեսութեանդ ծարաւի եմ անպատում.
 Զի խնտար աս մասին երեսս է տըրտում.
 Կարօտըդ ձըգեր է ներքըս որոտում,
 Զեմ՝ դիմանայ, սիրտըս ցաւօք լըցունեցաւ:
 Նեղեալս յարքայութիւն հասաւ հանգչեցու,
 Երանեմաց հետ միասին ցընծայու.
 Ղուկիանսը զըւարթ գէմքիդ մայլեցու,
 Զիւնրի անգին արընովըդ զընունցաւ:

ՀԱՏԻԿՆ ԵԿԱԻ

Մօ աղաք, ելէք, վեր ելէք,
 Մօ կըտըրճներ, վեր ելէք.
 Գօնդ բըռնեցէ, դուք թըռէք.
 Զատիկն եկաւ, իընգացէ:
 Զատիկն եկաւ մե հասաւ,
 Մտաւը զարգարւած տեսաւ.
 Զըներ պաղեր հալեցաւ,
 Սարեք ձորեր կանըցաւ: Մօ աղաք, և այլն:
 Արե՛ կէտօրըն անցաւ,
 Ժամու առնն մտեցաւ.
 Երեց նըլխաբքի նըստաւ,
 Ժամու գըռներ բացուեցաւ: Մօ աղաք, և այլն:
 Ժամհար կոնակ ձեռք առեց,
 Զորս զի երես խաշ հանեց,
 Տանիս ելաւ վեր վագեց,
 Կըշնակ զարկաւ, ժամ ձենեց: Մօ աղաք, և այլն:
 Լուարը ըսողիկ կը հագնէ.
 Զա՛հ կանթըղներ կը վառի.
 Սիկաակ լուրջաւ կը հագնի
 Ժամար՝ պատարագ կ'անի: Մօ աղաք, և այլն:
 Մօ ժողովուրդ, դիւս ելէք
 Ժամ՝ գընացէ, մի դադրէք.
 Կարօր հաւանն լուպիցէ,
 Զեր հետ առէք, օրհնեցէ: Մօ աղաք, և այլն:

Երեց ժամն դիւս կ'ենի,
 Զանգ աւետարան հետ կ'առնի,
 Անլուիւ կը բերի,
 Քրիստոս յարեաւ մե կ'առնի: Մօ աղաք, և այլն:
 Մօ տանտըկին վեր ելէր,
 Զատիկ բռներ վեր առիւր,
 Կըթեց, քեմեց մեկտեղ դիր,
 Խառնկաթ, լանկեռ մօտ թօնիր: Մօ աղաք, և այլն:
 Մօ տանտըկին վեր ելէր,
 Տախտ աւելի, օնղան դիր.
 Զատիկ աւաթ կեր եփիր,
 Թանխուս, փըլաւ, խաւին դիր: Մօ աղաք, և այլն:
 Պախիկ կերեր վըրցուցէ,
 Պուտակ, քըլօր կտորեցէ,
 Սըխտօրի սանդ դիւս ձըգէր,
 Մածնի ծըծիւս ներս բերէր: Մօ աղաք, և այլն:
 Հազար բարին լըցուցէ,
 Սեղի վըրեն շարեցէ,
 Քաղցըր փոխնդ, սեր, արաղ,
 Բաղարժ, կըթխույ դա զըրէր:
 Մօ աղաք, ելէք, վեր ելէք.
 Մօ կըտըրճներ, վեր ելէք.
 Գօնդ բըռնեցէ, դուք թըռէք.
 Զատիկն եկաւ, իընգացէ:

ԵՐԳ ՎԱՆԵՍԻՈՑ

